

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 55.

Extraordinair Session.

22de Møde.

Onsdagen den 26de Septbr.

(Fortf.)

**Kirke- og Underviisningsminis-
ten** (fortsat): Hvad angaaer den anden Be-
tænkelse, som virkede saa overordentlig stærkt
paa ham, er det besynderligt, at det endnu
ikke er kommet til hans Kundskab, hvad der
saa bestemt er udtalt fra Regjeringens Side
og hvad der forekommer mig ogsaa kan sees
af selve Udkastet, at der her ikke er Tale om,
at de middelbare Valg skulle foregaae gjennem
Rigsdagen som saadan. Han vil maaskee
støtte sig paa, at der i Forordningen af 26de
Juli 1854 skulde ligge en Ret til at forlange,
at det skulde skee gjennem Rigsdagen; men
det er da ialtsald ikke opstillet som Betingelse,
at dette Punkt i Forordningen af 26de Juli
1854 skulde fastholdes; men vil man ikke støtte
sig herpaa, da seer jeg ikke, hvorpaa det skal
kunne støttes, at de middelbare Valg skulle
foregaae gjennem Rigsdagen som saadan.
Saameget er soleklart, saavel efter Udtrykkene
i Udkastet som efter den foreløbige Valglov,
at da det er muligt, at navnlig Valg af en-
kelte Medlemmer til Rigsraadet kunne fore-
gaae, uden at Rigsdagen eller de andre For-
samlinger ere samlede, kunne disse Valg ikke
foregaae gjennem Rigsdagen som saadan, men
gjennem Stemmer, der afgives af Rigsdagens
Medlemmer, hvilket ogsaa ligger i Hovedpara-
graphen, som handler herom (Grundtvig;
S 27). Ret, § 24 er Hovedparagraffen, som
Enhver vil see.

Hvad angaaer den ærede Rigsdagsmand

for Odense Amts 2den Valgfreds (Grundtvig),
da er det jo heelt besynderligt, at han endnu
kan mene, at hans samtlige 18 Forslag, hvis
de antages, ikke vilde trænge Regjeringen ud
af den Situation, hvori den befinder sig og
hvori den med Nødvendighed er bleven bragt.
Han maa tale saameget han vil om, at det ingen Sag
er at gaae ind paa disse 18 Punkter, saa troer jeg
dog, at naar man vil læse dem igjennem, vil
man see, at der er flere af dem, der ville af-
ledes forvanfke Ministeriets Situation, hvori
det, som jeg tidligere har udhævet, er stillet,
tvunget netop af de Forhold, hvorunder denne
Sag har maattet fremmes. Den ærede Rigs-
dagsmand har forøvrigt, synes mig, ingen
Grund til at klage over Mangel paa Smøde-
kommen fra Ministeriets Side; men det synes,
at enhver Smødekommen har strax havt til
Følge, at hans Betingelser ere vorede op i
umaadelige Proportioner. Jeg har meget noie
fulgt hans Optræden fra den første Begyndelse
af denne Sag, og jeg tilstaaer, at naar jeg
tilbagekalder i Grindringen alt, hvad der under
denne lange Bei er fremkommet fra de forskjel-
lige fremtrædende Personer her i Salen, fores-
kommer det mig, at han maatte være den,
som maatte finde sig meest tilfredsstillet, idet
ikke meget af det, han paa de tidligere
Stadier er fremkommet med, er forblevet uop-
fyldt og dette er meget sagt; thi Ingen kunde
vistnok vente at faae sine forskjellige Ønsker
opfyldte i denne Sag. Da Grundlovsforan-
dringen skulde gaae for sig første Gang, frem-
hævede han saaledes i et Foredrag som en
Hovedbetænkelse — han nævnte endog blot
den ene, — at det ikke gif an at gaae ind paa
Forandringer af Grundloven uden at kunne
faae Sikkerhed for — som han ikke troede, man